سِلسلۂ تصوّف نمبر ۳۲

پنجابی

دوہڑے ہاشم شاہ

یا

دریائے حقیقت

جسکو

ملک فضل الدین ملک چنن الدین و ملک تاج الدین ککے زئی تاجران کتب قومی

منزل نقشبندیّہ

کوچہ ککے زیاں ———— بازار کشمیری

لاہور نے

نہایت محنت اور تجسس سے فراہم کر کے آشنایانِ طریقت و عرفانِ رموز حقیقت و دریائے توحید

اور اہل تصوف کے جاں نثاروں کیلئے

کپور آرٹ پرنٹنگ ورکس لاہور میں لالہ گورانڈتہ مل مینیجر کے اہتمام سے چھپوایا

قیمت ۳/-

تصوف کی سرا پا رحمت بے نظیر کتابوں کا لاجواب سلسلہ

اردو ترجمہ کتاب مرصاد العباد

یہ کتاب علم تصوف میں بے نظیر ہے جو حضرت نجم الدین رازی کی تصنیف سے ہے مسائل تصوف کو نہایت عمدہ طریقہ سے
بیان فرمایا گر طالبان مولے کیلئے احسان عظیم فرمایا ہے۔ قیمت ——— ۱۲/عہ

دلیل العارفین اردو

ملفوظات حضرت خواجہ عثمان ہارونی رحمۃ اللہ علیہ مرتبہ خواجہ معین الدین اجمیری علیہ الرحمۃ قیمت ۴/

مرآۃ العارفین مترجم اردو

یہ کتاب عربی تصنیف لطیف جگر گوشہ رسول مقبول صلے اللہ علیہ وسلم و نور دیدہ علی المرتضے اجناب سید الشہدا
حضرت امام حسین علیہ السلام کی راہ سلوک میں ہے جناب امام حسین علیہ السلام نے طریق سلوک کو عمدگی
سے بتایا ہے اس کتاب کا ترجمہ عربی کے نیچے ساتھ ساتھ ہے خوبی اور برکت پڑھنے سے معلوم ہوتی ہے۔
نہایت عمدہ لکھائی اعلے چھپائی۔ کاغذ نفیس پر چھپوائی گئی ہے قیمت ——— ۴/

پوتھی لا الہ الا اللہ

اس چھوٹی سی کتاب میں ذات باری تعالے کی قدرت کاملہ کا ظہور گوناگون نہایت خوبی اور لیاقت سے لکھا ہے
اور انسان کو اس کی نیستی اور کم فہمی اسرار الٰہی سے خوب واقف کیا ہے درحقیقت یہ چھوٹی سی کتاب خزینہ
اسرار الٰہی اور اسکے لفظ لفظ سے توحید پروردگار عالمین ظاہر ہوتی ہے صوفی مذاق لوگوں کیلئے نعمت غیر مترقبہ ہے قیمت ۱/

اکرام مصطفے فی تفسیر سورۃ والضحے

یہ وعظ و نصیحت کی پرتاثیر کتاب منظوم زبان پنجابی نہایت موثر طریقہ سے لکھی گئی ہے اور مطالب قرآن کریم
کو اس خوبی سے ذہن نشین کرایا گیا ہے کہ دیکھ کر عقل حیران رہ جاتی ہے طبیعت فوراً اپنے مالک حقیقی
کی عبادت کی طرف رجوع ہو جاتی ہے۔ خوشخط چھپائی اعلے کاغذ نفیس۔ قیمت ——— عہ/

دوہڑہ ہاشم شاہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

کر کر سمجھ رہا وچ حیرت مینوں دل دا بھیت نہ آوے
کدی بخت بیزار ہووے خود جسموں اتے سب کجھ خاک رلاوے
ایہہ اکھیں بن فوج حسن دے ستی کلاں جگاون
حاکم حکم کرن بن لشکر اتے بے تقصیر کوہاون
سوز فراق نصیب اساڈے اسیں بھاہ پیا دکھ بھرساں

کدی تاں تخت بہن بن حاکم اتے کدی کنگال کہاوے
دیگر کون کہے میں ہاشم جیہڑا روز دکان چلاوے
عقلمنداں نوں کر منصوبا اتے وس بیدرداں پاون
ہاشم شاہ من آن اکھیں مت سولی پکڑ چڑھاون
جے دن رات رہاں وچ جلدے اتی وانگ پپیہے رساں

کر تکبیر ہووے چھٹکارا مت موت حرام نہ مرساں
ہاشم طلب رہے جند جاوے تاہیں شکر ہزاراں کرساں

دِل دلگیر ہویا تقدیروں تینوں کون دیوی دم سُکھدا
دردی درد ونڈایا لوڑن ہتھوں آن دکھاون دُکھدا
بوٹے سیب انار لگائے کر منصف لوگ گواہی
کھادی اکھ ڈٹھی گنڈ یاری جلدی پھیر امید نہ آہی
سنبھل کھیت سنبھال عشق دا ہن نکلی تیغ میانوں
سر دیون دا ساک عشق دا ہو نفع نہ عقل گیا توں
زحمت تاپ پرایوں بچ دا اتے ظالم ڈاڈھ متراندے
پلک دیدار نہ حاصل ہووے تاں پئے مر دے مریاندے
سو دکھ میری جند نت جھوڑی جھیڑا پلک نہ جاوے جریا
میرا حال پچھانے مجنوں جن سو دکھ لیلیٰ دا جریا
عاشق آکھ ویکھاں کس خاطر نت چربی ماس سکاون
رگ رگ سوت پوے مسطر دا اتے ثابت قلم چلاون
کیہی تیکم جڑی سر پائی میرا دل جانی کھس لیتا
سائے بھوت نہ ہوا لیتوں جن مجنوں مجنوں کیتا

بہتے یار بیدرد لباسی گریاں سُناون مُکھدا
کامل یار ملے کوئی ہاشم تاں سر دُکھ ہووے دم مُکھدا
آئی جدوں بہار پھلاندی تاں پھل ہووے کاہی
ہاشم ویکھ خیال ربانے اتی اُسدی بے پرواہی
کھا مر زہر پیاری کرکے جی لئی ہی ایس دوکانوں
ہاشم یار جیہیوں نہیں بندی اساں ڈٹھا بید قرآنوں
وار وجہ دیدار جانی دے اساں بہت ڈٹھے مر جاندے
ہاشم شاہ شہید نیناں دے سوئی ہون نصیب جنہاں دے
جاری زخم جگر دا ہویا ویکھ خون اکھیں وچ بھریا
ہاشم یار رنگ ناہیں میرا ہجر ولوں دل ڈریا
چاہن حرف ہجر دا لکھیا اوہ کاغذ صاف بناون
ہاشم عاشق ایس کتابوں نت سبق سلوک کماون
نیناں نوک سوئی دی وانگوں میرا دل سوہنے نال سیتیا
ہاشم جیون بچن وکھیرا جن زہر پیالہ پیتیا

پارس نال ملے رنگ بدلی کرن عاشق صاف نگاہوں
دلبر لکھ تصویر عاشق دی ہوویں محکم کوٹ پناہوں

دلبر یار کیہی تدھ کیتی میرے سانس لباں پر آئے
میں کر شرم وڈاں وچھیڑے اتی برہوں ڈھول وجائے

ایت سرائے مسافر خانے کئی آ مسافر رہندے
آون نال ہوس دے جس اتے جاندے نیں ڈل دہندے

جان جہان وچوں دم کوئی اتے حرص ہزار چو پھیرے
ثابت جان جمال وسیوا اسیں آن مسافر گھیرے

سبھے دکھ پریم تینوں سنہہ آیا ایس دلبر دی سرکاروں
اک دکھ تھوں دکھ جان ہزاراں ویکھ حاصل ایسیں پیاروں

جت وس قدیم کمینا کیتا بھیڑ اپھڑیا سوگ اداسی
چاوڑ چا مسافر کہیا جیہڑا آن لتھا شب واسی

تسبیح بہت بھوون کسبی جنہاں دام فریب بچھایا
مطلب جو اسرار الٰہی انہاں ہرگز مول نہ پایا

جس جا سیر کرن نت عاشق اوہ یار مکان فناہوں
ہاشم پاک کھنی لکھ دفتر کرن عاشق پاک گناہوں

ظاہر کراں ہووے جگ رسوا تے ہویا خاموش نہ جائے
ہاشم فیل وڑے جس وہڑے بھلا کجھ کوئی لوکائے

رات رہے کوئی اک پل ٹھیر پر ہوش آئی اٹھ وہندے
ہاشم سمجھ وہار قدیمی اسیں کاہن پچھے دکھ سہندے

مارن راہ سدا دن راتیں اتے فوج رہے نت نیڑے
ہاشم آپ کرے گی سوئی ہوسی ہور روس نہیں کجھ میرے

خوش دل ہو کر شکر خدا دا ہن بچیوں لکھ آزاروں
ہاشم شاہ دکھ ڈھونڈ عشق دا ایس کال پانس نزاروں

قسمت آن سنی نہیں سمجھی پھر کنتول ٹورے جاسی
ہاشم سمجھ نہ کرتوں دعوے ہے سر پووے گل پھاہ لیسی

کر کر گیان سناون سیانے نہ انت بدھ شیخ کہایا
ہاشم سمجھ رسائیں والے کدی اپنا آپ لکھایا

بھانبڑ درد ہدایت والا جیھڑا پل پل بل بل بجھدا
مجنوں سوز لیلی دے جلیا اوہنوں کھان گوشت کیہ سجھدا

حاکم حکم نصیبوں کردا پر لشکر پاس کھڑو وے
ہے تقدیر لوں سب لکھیا پر بن اسباب نہ ہووے

رانجھا یار غریب ہمیشہ اوہ کن پڑواتائیں
اوہو عشق کمایا مرزے پر عاجز نیہوں ناہیں

وگ دائے پر سوار تھیئے ٹرن تو جائیں تخت ہزارے
بس ہن نیہوں کما لیوئی اہو چا آہا دن چارے

عاشق جیہ بیعقل نہ کوئی جن جان سمجھ نت تپناں
آتش لین بیگانے گھر دی اتیں پھوک دیوں گھر اپنا

راہی یار رانجھن نوں آکھیں کوئی حال اساڈے درد ول
مرزے یار روانگوں دن اکسے یا ال دن یا مر دول

چوچک باپ دلاہیں ڈرکے اسیں شہر دہار گھڈیرے
ترسن نین رانجھنا تینوں اسیں کیوں تدھ یار سہیڑے

گھائل آپ ہویا دکھیارا بھلا ہوسی کد رجھدا
ہاشم عشق کہی جگ جسنوں بھلا کون کسے ان سجدا

گھائل عشق دلاں نوں کردا پر نین وسیلا ہووے
ہاشم باجھ تلھی نہیں بیڑی تیں پار نہ ندی بر رووے

صاحب زور نہ عاجز ہوندے اوہ زور کرن سب بھائیں
ہاشم عشق کنگالاں والا نت وون ہار آہیں

آکھیں یار رانجھن نوں ملدا اسیں تو کیوں منوں وسارے
ہاشم ایس محبت بدلے سانوں خوار کیتا جگ سارے

بید قرآن پڑھے جگ سارا اوس نام جانی دا جپناں
ہاشم شاہ کی حاصل عشقوں اینویں مفت برہ چہ کھپناں

چجر کج رگ گھے جیتوں جان تلی پر دھر دول
ہاشم شاہ اج جان بچاویں جان توں نیہوں کرول

بے غمبار ہوئے جگ سارے ہن کرن وساہ کھیڑے
ہاشم کون دلاندیاں جانے میر صاحب نیاں نہیڑے

دولت مال جہان پیارا اساں ڈھونڈلدھا اِک پیارا
دل وچ شوق تخیل جو بھیڑے میرا ہوگ گویں چھٹکارا
کافر بین بھڑے نال ڈنگن جیہڑے ڈسّن نال اپانے
ہانسی پا ڈتی گل پھانسی ہن روندی وقت وہانے
آج اِس رزق بھلے چھب بانکی تینوں آکھن لوگ اُتاری
انے لال جان نہیں بن ہیویں تیری سسی کار گذاری
آنے دل ڈھونڈے پھر جگ پایا پر ڈھونڈن بہت اوکھیرا
کر کجھ درد بیگانیوں دردوں مُرّت کرے رب تیرا
کوئی مول نہیں بن پرکھ لکھ پارس اوچ کہاوے
قیمت قدر شناس گلاندی کوئی بھوّوں جا پچھاوے
چمک مروڑ محبوباں والی جیہتوں سمجھن لائق ہوویں
وصلوں آن ہجر دے پیارے اساں دیکھ ڈٹھے رس دوویں
ناکر ہور علاج طبیباں میتوں فرق نہیں اِک تل دا
ہائے ہرگز روگ عشق دا میتوں پلک ٹکاؤ نہ ہلدا

سو بھی لوک وکھین دبیند جگ سٹڑدا ہانس ہارا
ہاشم آؤ ملا رانجھا میرا سکھ دل دا دُکھ سارا
چالاں چرن کرن نت شوخی اتے سوا کرن دھگانے
ہاشم ویکھ وہین نیناں نوں کوئی جانے بہت نمانے
جے سر دردوں ہووے جگ سارا تیری آن کرے دلداری
ہاشم ہوگ خواری بھلکے توں نا کر حرص پیاری
بیجی دا کھ نہ ہون کنڈے توں نا کر ویکھ اندھیرا
ہاشم ڈھونڈ کیویں دم ایویں جے ہُن بھی وقت تیرا
ہووے مُل معلوم لیلی دا پر جے مجنوں مُل پاوے
ہاشم ہا بجھ پچھانن والا کوئی کی گن گڈھ دکھاوے
جستوں واڑ سٹے لکھ ہاسے توں رونا پیہا رہووے
ہاشم توڑ زنجیر ہند سب دے اتے ہو زور کھلووے
دار وسیک لگے جل جاوے جا بھڑک اُٹھے دُکھ دل دا
ہاشم شوق تیرا دل نوں پر ہرگز رزق نہ ہلدا

چاکا وے مت چاپکا نوالی تیری نکھ لئی چترائی
آوادر ذنا مرداں والی تینوں کن ایہ چال سکھائی
رکھیں لاج نہ لاج نہ ہوویں اتھے پیر پچھاں نہ دھرنا
چمکی جنھاں عشق دی پیارے اتھے ثابت ہو چل مرنا
بُدھ سُدھ جن جھی کجھ تھوڑی سو کھاندا خون جگر دا
طوطی حسن کلام سکھ دی کیوں پیندا نام پنجر دا
ثابت ہو جس درس عشق دے لیا حرف حقیقت والا
ناوہ سُگھڑ نہ مورکھ ہویا اِن پھڑیا پنتھ نرالا
ہن وچ دوس نہیں کجھ مولوں مینوں لکھیا لیکھ بھوا دے
ہیں گڈیاں ہنتھ ڈور کھڈاری مینوں خواہش نال پھرا دے
جس نے اوہ گل پچھاتا جانی اوہ مہم ہویو وچہ خویشاں
برہوں زنبور چھری ہر طرفوں اتے اہنوں لاکھ لگاون نیشاں
ہن وچہ تے وچہ صاحب میرے مینوں فرق ایہو تس آوے
بھی فرکار نہ سُڈا در توں اتی پالے عیب چھپاوے

ایہو عشق کماون سکھیوں انوں انگ بھبوت لگائی
ہاشم آکھ رانجھن نوں ملکی ہیں واری گھگھائی
زہر خوراک بنائی آپے اتے مرن کولوں کیوں ڈرنا
ہاشم ایہ کمال عشق دا جو ایسیں اگاہاں دھرنا
جس نے لئی بہا وصل دی سو ہویا اسیر ہجر دا
ہاشم شاہ رس مول دکھاں دا جس رس لئے دکھ مردا
ہو بیزار گیا سب علموں اتے تسبیح رہی نہ مالا
ہاشم زہد عبادت کولوں اُن مطلب لیا سو کھالا
جستوں نفر کیتا تقدیروں اہنوں صاحب کون بناوے
ہاشم زور دے ہو وس ناہیں اہنوں رب پوے وس آوے
لذت ہجر وصل دی دیکھی اتے کیتا حال پریشاں
ہاشم ہو قربان اُنہاں دے جیہڑے صاحب درد ہمیشاں
کراں گناہ کروڑ ہمیشہ مینوں ذرا حیا نہ آوے
ہاشم لکھ چھنار سہاگن ہداپ سبھی چھپ جاوے

بے بنیاد جہان پچھانے تاں جوش کرے دل میرا
پر ایہہ حرص ہوا جہانی بھیڑا توڑن بہت اوکھیرا
قابل قدر محبوب جے ہووے تا عاشق نوں لے تردا
اک چاہے اک مول نہ چاہے اوہ ہرگز نہیوں سردا

دام زلف وچہ ہیر موتی جد الٹ اُلٹ وچہ دھردے
کھنن قوم گھائل دل دردی نت سہن سوال دلبر دے
عاشق آکھ دیکھاں کس خاطر نت چرنی ناس سوکاون
رُک رُک سوت پوے مسطر دا اتے ثابت قدم چلاون

دلبر دا ام وچھا زلف دی وچہ چوگ حسن دی پائی
ہے کت حال غریب بچارہ مڑ دلدی خبر نہ آئی
کافر نزول وچھوڑا ایس دلبر یار سجن دا
زحمت ایس نہیں بھرواسا سانوں اک دن ہو بچن دا

جیوں جیوں نفس تھوڑے تقدیروں اتے تیوں تیوں ایہہ من ہولے
ہونی ہوگ سوئی کجھ ہوسی کوئی لاکھ پیا سر چھولے
چاہے ترک کیتی ہر طرفوں اتی کرے گیان بتیرا
ہاشم نیند او کھاڑ سوئے نہیں دیسدا اس بکھیڑا

ثابت چشم رہے دلبر دی تاں ویکھو عاشق مردا
ہاشم مول مرے نہ سپاہی جنہیں قدر نہیں کوئی کردا
ہنس ہاتھ چھپیاں کر پھسدے اتے ٹپک ٹپک سر مردے
ویکھو ویکھ ہاشم مشتاقاں سوہنے قدر نہیں پھیر کردے

چاہن حرف ہجر دا لکھیا اوہ کاغذ صاف بناون
ہاشم عاشق ایس کتابوں نت سمجھ سلوک کماون
ویکھ خوراک جناور دل دا اوہ جا پیا وچہ پھاہی
ہاشم مڑن محال تنہانوں جنہاں نوں سر بازی لائی

ترسن نین نہیں وس چلدا اتے دل وچہ شوق ملن دا
ہاشم ایہہ عمل مرجاندا بھیڑا اعلیٰ ایس ملن دا
جم دا اُٹھ اڑاون لگدا پھر بھار نہ ٹلدا مولے
ہاشم شاہ کر صبر تیرا انہیوں خیر پوگ رات سو لے

دلبر دیکھ رہیا وچ شیشے اوہنوں صورت نظر نہ آوے
پانی دے وچ سہی نہ ہووے جد آئینہ عکس ملاوے
دیپک کون چھپا دے دھریا اوہدی چمک چمک ملجاوے
ہاشم آپ ہووے لکھ شیشہ اوہنوں شیشہ کون دکھاوے
شیریں نام دھرایا شیریں پر کوڑی زہر ہمیشا
دیندی زہر پیالا بھر کے نت خون کرن دا پیشا
اک گھٹ لئی فرہاد بچارا اوہ مار مویا سر تیشا
ہاشم پیار محبوباں والے اتے گل گل وار ریشا
کاری روگ بیماری بھاری میری کوئی نہ کردا کاری
ہاری عمر جوانی ساری تیری صورت توں بلہاری
داری لوگ کہن بیماری بھیڑی کونج پچھڑ بن ڈاری
واری گھول گھمائی ہاشم میری نت یار پچھیں اک واری
جس دن شہر محبوباں والے کوئی عاشق پیر دھریندا
جان خوراک بناوے غم دی اتے پل پل سول سہیندا
سیس اُتار پیالا کر کے اتے لے ہتھ بھیکھ منگیندا
ہاشم ترس محبوباں آوے اتے تاں کجھ خیر پئیندا
اکسے تار بہار نہ رہندی نہیں اکسے طور زمانا
ہر دن حال نہیں البیلی نہیں ہر دم رت جوانا
رووَن سوگ ہمیش نہ ہووے نہیں نت نت راگ شہانا
ہاشم بیٹھ گیاں لکھ داراں ایہہ جگت مسافر خانا
توڑ زنجیر شریعت نسدا جد چڑھدا عشق مجازی
دِل نوں چوٹ لگی جس دن دی اساں خوب سکھی رندبازی
بھج بھج روح وڑے تنخانے اتے ظاہر جسم نمازی
ہاشم خوب پڑھایا دل نوں اسیں بیٹھ عشق دے قاضی
کیوں تلوار وچھوڑے والی توں ہر دم سان چڑھاویں
تکھے ہور نہیں تن تیغوں توں ایویں مار گواویں
عاشق نال نہیں سر رکھدے توں کس پر تیغ اٹھاویں
ہاشم بول نہیں مت بولی کوئی ہور نصیحت پاویں

سِر دی مار رکھی پر سوہنی پر ہا بیجہ ہویاں نہیں سُر دی
جِھر دی جان جگر وِچ پیڑاں بِین وانگ چِھنا دے جلدی

ہر ہر پوست دے وچ دوست اُوہ دوست ہمیشے پیا وٹاوے
دوست خاص پچھانے تائیں جد پوست خاک رلاوے

کِتھے شاہ سکندر دارا اتے جام گیا کت جم دا
ڈھونڈیاں خاک تنہاں نہیں لبھدی ایہ جگت بُرا گھر غم دا

انہیں اکھیں رب نظر نہ آوے رب ہو اکھیں من ماہیں
جت دِل اُلٹ پوے رُخ ولدا ایہ نین پران تداہیں

نہیں قبول عبادت تیری توں جب لگ پاک نہ ہوویں
نہیں بیباک کدی ہر طرفوں جد بے اتفاق نہ ہوویں

دلبر یار کہے دن آئے جد ہس ہس لے گل ملدے
تسبیح دکھ ناہیں ہتھ ساڈے اساں داغ رکھے گن دلدے

دلبر یار کہیا تد کیتا میری پکڑی جان عذاباں
رووَن جوش لگے نِت اکھیاں جد بھڑکی بھاہ کباباں

ڈر دردی فراق رنجانی میں خاک تُساڈے در دی
بھر دی نین تتی نت ہاشم میں بانجھ تُساں دکھ بھر دی

دوست تاک نہ پُہنچے کوئی ایہ پوست چا بھولاوے
ہاشم شاہ جد دوست پاوے تد پوست دل کھ جاوے

تھرکن دیو جنہاندی تیغوں اتے دھول پیا نت کم دا
ہاشم جان غنیمت دم نوں بھلا کیا بھروسا دم دا

دہشت نہ اکھیں ہتھ آیا پر رام پچھاتو سوناہیں
ہاشم دُسن نیناں نوں کہیا ایس دلدیاں دو رنگاہیں

عامل خاک پوے مل تیرا پر جب لگ خاک نہ ہوویں
ہاشم کی مشتاق عشق دا بھلا جاں ستر تاک نہ ہوویں

جو جو بے پرواہی کردا اسانوں ڈاہ لگن تل تل دے
ہاشم دھوون بہت اکھیر اُکھ داغ نہ دل توں ملدے

دار و درد دے ہیر دا ناہیں اساں ڈٹھیاں لکھ کتاباں
ہاشم بہت سہے دکھ پیارے کدی آہل وچھ خراباں

دُور نقاب کیتا دلبر نے اتے چمکی تیغ میانوں
ویکھ شہید ہوئے دل گھائل اتے گذرے ایس جہانوں
کر دی خاک تساڈے دردی سب دور اکھیں دے پردے
کی سُنیا ربہار یوں کوڑ ابھیڑے دین نہیں اپر زر دے
نہ چھڑے یار نہ ہوس اندیشا بھڑا اکھو یار انیتی
جن ہتھ نال بے منصف ہو کے چوڑے اُن جد کدیں نہ جیتی
جانی یار نہیں حاصل ہوندا پھر لاکھ کریں مل تُول
اوڑک توڑ زلیخا وگ بالی اتے سوگ پوگ بُلبل نوں
گہری رات ہتھ چھپ جاوے اتے آن پوے جم سر کے
خونی تیغ تیز چلندیاں اوتھے وڑن شیر دل ڈر کے
لوکاں بھانے وستی وسدی اتے سب جگ آکھے وسدی
جس وستی نال وستی سانوں اُس وستی نال نہ وسدی
مورکھ لوگ سدا سُکھ سوندے اتے رو رکھا دن پیسا
شاہا ہانج ہووے جترائی سانوں خوار کیتا تدھ ایسا

یا او برق برسوں نکلی یا حور ڈگی اسمانوں
ہاشم زرا نہ ہدا نہ ہد بھلایا اتے رہی کلام زبانوں
رکت بدھ خاک اساں ہتھ آوے بھلا آکھ دتی بن سر دے
ہاشم پہنچ ہووے در توڑی اتے عاشق کیوں نہیں جل مردے
موکھ یار نہ پچھے جل مرنا کن عاشق ایہہ گل کیتی
ہاشم نہیوں ٹٹے تس یاروں لکھ ہو وتی سُکھ بیتی
ویکھ دیدار کوئی دم لاہا اتے جان غنیمت گل نوں
ہاشم یار ملے گل ہس کے کوئی اج نہیں تدھ مل نوں
بجلی چمک چمک من باوے اتے برف سا رنگھ کر کے
پریت ریت ایسی کر ہاشم سوہنی پھیر جاوے نہ تر کے
او وستی تن من دی وستی اتے دل مہر دی وسدی
ہاشم یار ملے وچہ بیلے او باغ بہاریں وسدی
نہ کچھ اونچ نہ نیچ پچھانن اتے پریم نہ جانن کیسا
ہاشم کاٹ پریم کریندا جس ہوش ہووے وچ جیسا

دِن وِچ لاکھ کروڑ چلاوَن اُنہاں ترکش تیر نہ مُکدے

عاشق جان تَلی پر دَھر کے پھیر پچھاں نہ جُکدے

اپنی پیڑ سبھو جگ بھریا کون جانے حال بیگانا

ہجر سو جنونی کردا کون بنے آپ دیوانا

صاحب حسن ڈٹھے سب کھوٹے اتے کھوٹ کماون سارا

ہتھ نہ دیکھ دیاں نس جاوے اوتھے جیت کون بچارا

صدق ملاح سمند رتارے جتھے پنچھی پر نہ ہووے

اوڑک کُل بچے جھڑا موتی نِت مژگاں نال پرووے

جس دا درد تسے ہتھ دارو ہو کون طبیب گنواوے

مدّاں گذر گئیاں ہتھ ڈٹھیاں میرا دلبر نظر نہ آوے

توہیں یار توہیں دکھدائی اتے درد دکھے نِت تیرا

قول قرار سبھاں پیارے اتی آکدی گھت پھیرا

رو رو نال پھوہار نیناں دے ہیں نت کھاں چھڑ لائی

آتش سو ہجر دے والی میں چاہاں چا بجھائی

خوبی ذات محبوب سپاہی جھڑے جیوں مول نہ اکدے

ہاشم پھیر لہن عاشق جیہے سوہا رہن ہمیشہ لکدے

ڈوبو گھاٹ سنجوگیں میلا جھڑا دس دا سہج برانا

ہاشم خوب سنتی جھب ملیا وچہ کرکے موت بہانا

پر یہ موڑ رہے نہیں مُڑدا بھیڑا موکھ من تیارا

ہاشم حسن بلا غضب دی اپڑ کن جھوٹ پیارا

جس جا تھاؤں مکان نہ رب دا اتس جا حضور کھلووے

ہاشم تانگھ ہووے جس لدی اہدی جد کد حاصل ہووے

کوک دے لا کوئی کوک قہر دی مت صاحب جے سن پاوے

ہاشم ہوگ کوئی دن ایسا میرا دلبر لئے کلاوے

پرسوں آکھ لگا ہووی پرسوں اتے بیٹھ رہیوں گھت ڈیرا

ہاشم باہجہ تساں سکھ ناہیں ہور دس دا ملک تیرا

جا تو مول ناہیں گنت پانی ہتھوں غمدی اِل دوہائی

ہاشم خبر نہیں پل کھہا ایس ویلے پُٹ آئی

محنت پھیر مڑ کجھ ساڈی جی آن ویکھے جن لائی
روشن وانگ محبوباں نا ہیں جو قسمت ہوس سوائی

اِکسے تھاؤں نہ وگدیاں ندیاں نہیں اِکسے طور لوکائی
رلمل بہن ہمیش نہ رہندا اتے کیوں نت ہگ جدائی

کِس کِس طرف نہیں دل پھردا اتے کی کجھ رنگ وٹاوے
پر تقدیر ہووے جد الٹی اتے کوئی پیش نہ جاوے

دلبر یار نہ کر الغرضی انہاں نال تمانیاں یاراں
بجھر کوک پپیہا کوکے اتے بجھر ک پون پوہاراں

ساون دی گھٹ دیکھ پپیہا اوہ روے کہی دکھ جیونوں
پر گرجن برسن اج مڑ ہاتھ نہ آوگ تینوں

چاندا دیکھ چکور پکارے اِک حالت کھول دلاں نوں
جوگی جوگ دتی رب صاحب اتی جیواں ویکھ تساں نوں

دلبر یار مہوت کرلے اج نال اساں مکھ ہس کے
جاں مڑ پھیر جوانی آوے اتے جیو لئے من وس کے

جو نرجور دہو رنگ میراپیٹوں ہس دی ویکھ لوکائی
ہاشم شکوہ شکایت پر سیر پاوے جن صورت خاک رلائی

اے دل بکڑ دلیری دی لدی کر سوچ وچار نہ کائی
ہاشم فتح آسان تنہاں نوں جنھاں ہمت یار بنائی

بلوچ لاکھ کروڑ دلیلاں اک ڈھاوے ہو لیا وے
ہاشم نال حمایت ازلی ہر اک چتر کھاوے

اِک جھمدے اک میں تدھ جیہے کئی رل گئے خاک ہزاراں
ہاشم ہوش پکڑ نہیں بندے کوئی نت نت خرچ بہاراں

سن تو یار پڑن کرلا ون ایہ بھا پیا نت مینوں
ہاشم کر احسان متر انوچہ اتے کرسکنا پھیر کینوں

توں سردار سبھی کجھ تیرا ایس بھا بھاؤ اسانوں
ہاشم خرچ نہیں کجھ ہوندا بھو اگر کجھ یا و متراں نوں

بجلی روز نا ہیں جھڑ ہووے اتے میگھ سمیں وچ لشکے
ہاشم جان غنیمت ملنا نال اساں ہس ہس کے

مینوں خبر نہیں دل میرا ایسیں جاگھ وچ وس دا
نہ اوہ دم وچھائی دس دی جیت جا میرا دل پھس دا
دلدے کول اکھیں نہیں دسدے بری مّیت کھڑدے ال جانی
تیں بن دیس اجاڑ ادِس دا جیہڑا آہا نور نورانی
سُن عشقا جیہی تدھ نے کیتی توں ونرستا وین مینوں
تیرے جیڈ ہیوفا نہ کوئی میں کوک سُناواں کینوں
ایہ دل خوار کرے نت مینوں اس ہوش گوایا میرا
اپنی خبر نہیں اس دلنوں جویں دیپک بگر اندھیرا
جد ایہ خاک رہا تن میرا تاں دُکھ سُکھ مُول نہ آہا
آؤ جانی گل لگ اساڈے تیرا عشق پیا گل پھاہا
تیں ڈا عشق قصائی وڑیا جن نال سولاں دل بھریا
دلبر یار ڈٹھے مُکھ تیرے میرا تن من تھیوے ہریا
کیہی بن پئی اس دلنوں بھیر ڈٹھیاں باجھ نہ جیوے
آکھ وکھاں کی حاصل دلنوں بھیڑا انپیار وزدیسیوے

اجج دیکھ عشق نوں یار و بھلا کون کوئی جا دس دا
ہاشم بہت دکھ دیوے پیارا دل پھیر اتیول نس دا
آؤ جانی پردیسی پیارے تیرے بلبل دے قربانی
ہاشم آکھ سجن نوں ملکے بِن تدھ دے باجھ دیوانی
اکواری نت آویں میرے بِن خوب رواواں تینوں
ہاشم خوار کریں جگ سارے توں یار رہناویں جینوں
جیوں دریا ہمیشہ ڈھاوے نت اپنا آپ چوپھیرا
ہاشم یار ملے تدھ آکھاں اساں خوب ڈٹھا سُکھ تیرا
بھی مر خاک ہوئی سی اوویں کوئی روز ملندا لاہا
ہاشم ہوگ شناس موئی باندی سُن دلبر بے پرواہا
اِک دن برس جیہا ہو بیتے میں عمر ولوں بہت ڈریا
ہاشم راہ اوڈیکے تیرا کدی آمل بھاگی بھریا
جیونکر مگس شکر دے پیڑے اوہ مس کر جدا نہ تھیوے
ہاشم عشق کیتا دل دشمن بھلا کون علاج کچیوے

جتنے بیٹھ کہاں دُکھ دل دا مینوں گھائل ملے نہ کوئی
تیرا حسن میری دلگیری سب جگ وچہ ظاہر ہوئی

اِک بہ کول خوشامد کردے پر غرضی ہون کمینے
کونجاں وانگ ہزار کوہاں تے اُنہاں شوق وکھو وکھ سینے

جیو جانی تن من وچہ جانی مینوں سب جانی دس آوے
پر جانی ظاہر بن ملیاں انہاں اکھیاں چین نہ آوے

جس وچہ چنگ ہووے پیا نیس نال لہو مکھ دھوتا
جاں منصور ہویا مدماتا تد سُولی نال پروتا

جس گھر وچہ ہووے دکھیارا اوہ سب گھر دُکھ پاون
جس تن وچہ ہووے دل گھائل بھلا سو تن کی سُکھ پاون

تینوں حسن خراب کریندا اتے مینوں سمجھ ستایا
دردوں سبھے ڈٹھے سب دوکھے جنہاں سمجھ سمجھ دکھ لایا

صاحب درد ہمیشہ دردی جنہاں درد رہے نت مگرے
پر ایہ نین جو بن جیو دیکھن بھکھے نیوں نیوں ہون بے صبرے

جسنوں کون کہاں سوئی آکھے بھیڑی لاہ پرے کھلوئی
ہاشم ایہ احسان جانی دا سانوں کتے ول ملے نہ ڈھوئی

اِک بے پرواہ نہ پاس کھڑدون پر ہوون یار نگینے
ہاشم ساجن کول ہمیشہ بھاویں چھڑے ہون مہینے

ہر دم رہ زبان جانی دا ہور سخن کلام نہ بھاوے
ہاشم آکھ دماں دیاں رٹھیاں کون گلیں پچاوے

شمع جمال ڈٹھا پروانے اتے آن شہید کھڑوتا
ہاشم عشق اجیہا ملیا جس دین مذہب سب کھوتا

پاک وساہ کریں تس دا اتے وکھ دید پچھاون
ہاشم درد عزیز عاشق نوں جھڑے سو سکھ گھول گھماون

جیئوں جیئوں آن حسن دی سمجھاں مینوں اُٹھدا سُول سوایا
آتش سمجھ جنہاں وچہ ہاشم اُنہاں اپنا آپ جلایا

ساجن ہون طبیب دوکھاندے جھڑے روگ گواون سگرے
ہاشم نین ہمیشہ آزاری جھڑے پئے وچہ فکرے

میوے دار درخت میوے دے جد لنوں حرص نہ کائی
سٹر قبول نہ کیتا میوا اوہنوں ہرج مرض نہیں کائی
پُچھ پُچھ پوپے نہ بنیا مولے اتے پچھ پچھ ہوون رُوگی
سو کس طور نہ سکھیا راجس لیکھ لکھایا سوگی
چڑھیا چاپیہے سُنگلے اتے ساون دی رُت آئی
نیڑے بھال پیا دلبر دی اُہنوں جمکے چمک سوائی
تاں جانے دل ہور جانی جد جان جانی ول ہارے
کِس نوں پار کرے منتارو جیہڑا آپ ترے سوئی تارے
ساجن طوق زنجیراں جیہوں جند کرے قید سوائی
لکھ لکھ عیب ملن وچ اُٹھدے سر تہمت ویر جُدائی
سیتوں مغرور نہ ہوویں تساں کیوں گھر بار بھلائے
ایہو چھوڑ گیاں کل ویہڑا جنھاں جا گھر ہور بنائے
سُن جانی تینوں لکھ جانے پر جان نہیں ول جانی
تیرے شوق پچھے دل میرے سب جانی خلق بیگانی

خاطر اوس پیا ایس جھکنا سر بھاری پوٹ اُٹھائی
ہاشم حرص لگا نہ کائی اتے سر ہو جا اوہ بھائی
لکھیا لیکھ کرے سرگرداں کیا جوگی کیا بھوگی
ہاشم لیکھ بناوے جوگی اتے لیکھ بناوے سوگی
ترسن کھسپن تے دکھ پاون اُن سکدیاں عمر گوائی
ہاشم کی اینہاں ملن دا جس وسدی پھیر جدائی
حکمت جان سپاہی والی جو آپ مرے سوئی مارے
ہاشم ویل قدیم کیتا اساں جاچ ڈِٹھا دن چارے
جس دے بھاگ نصیبوں جاہن سو پیندا نیند پرائی
ہاشم عشق خراب کریندا اتے وسدی لکھ لوکائی
پالے لاڈ لڈاون سانوں پر کارن وین پرائے
ہاشم جان ڈھنڈاؤ سادی کوئی اج آئی کل آئے
کسنوں ہوگ شناس اجیہی جیہڑی ہوگ خراب دیوائی
ہاشم وارسٹی جند میری یار دے عشق اتوں قربانی

بلبل شوق زیادہ ہووے دل دکھ دا پیر اگاہاں
دو نیوں بھوک نہیں وس میرا ہووے بنی لاچار اساہاں
سسّی باگ ہستی دسّی جھڑی کُٹھی تیغ نظر دی
ہائے میں مرجاندی جمّیں کیوں سہندی سُول ہجر دی
جس نوں طلب ہووے جس دلدی نہیں ہٹدا لاکھ ہٹائے
مجنوں ناچھ لیلی خوش ناہیں بھاویں رب نوں جا ملائے
میگھو لیا وس بھاگی بھریا تدھ او جھڑ دیس وسائے
کد اسباب اجیہے ملسن کوئی قسمت آن ملائے
اوکھ پریشن نہ جاد گلو کانچ رہیوں ننماد لیوں ڈنگوں
ماس گیا جند رہی باقی اجے نکلے آہ کورنگوں
تن ٹٹدا من تپدا مائے مینوں اکھیں پیڑ وکھیندی
ایہو ورد عبادت میری ترسن جلن بلن دی
مشکل نہیوں نباہن ہویا مینوں دھڑ دھڑ لاکھ نہورا
دلبر یار بنی گل اوکھی مینوں بہن نہ ملدا بھورا

دن دن عمر گھٹندی جاوے اُمڈی ٹُر دی اگ پچھاہاں
کی سرکاج ہووے کہہ ہاشم جتھے اگ ٹھر لاکھ صلاحاں
سُن لوکا کوئی میرا ہووے میں مٹھی نیند فجر دی
ہاشم لیکھ سسّی دے آہے ایہو قسمت قلم قہر دی
تسدے ناچھ نہوس تسلی بھاویں سو کر گیان سنائے
ہاشم جان مراد عاشق دی اُہنوں اکھیں یار دکھائے
بھلکے پھیر کرن جھڑ اینویں میر اپیا پردیس جائے
ہاشم جان ملن دا لاہا پھیر وچھڑے کون ملائے
برہوں روگ کہیا ہتھیار انہیں ہندا لاکھ ودنگوں
ہاشم ایس حقیقت تائیں جا پچھئے بھو پتنگوں
اک پل سہن وچھوڑا بھاری کہی ہیّا یان ملن دی
ہاشم ہوگ قبول تداہیں جد پھر گ دلیل سجن دی
سر گٹھڑی لکھ کوس ٹکانا اتے تن وچ تنک نہ زورا
ہاشم نہیوں نہ لائیو کوئی کوئی دیوے شہر ڈھنڈورا

بید کتاب پڑھن چترائی اتے جپ تپ سادھ بناوے
مُوکھ جاوڑا اُس وِہڑے اتی او کھد جنم گواوے

کون قبول خرابی کردا پر ایہہ لکھ خراب کراوے
اپنے ہاتھ نہ سُول سہیڑی پر سولی لیکھ سہاوے

کُل لاج قبیلا تے مان ہیوا اساں ڈِتا چھوڑ تنہاں نوں
کیوں عشقا کی منگنا ئیں ہیتھوں ہن سچ کہو آکھ اساں نوں

گُل تے خار پیدائش اِکسے ایسن باغ چمن دی وِنویں
تھوڑا رہن قبول پیارے پر گل ہو خار نہ ہوویں

جیوں جیوں نجیل جو بہیر پھڑدے اتے زور پیا جگ لاوے
تیر ادرد میرے وِچ سینے میری جند جاوے نہ جاوے

وارث بن بیٹھے جو آہے اتے ایس سوہاوے گھر دے
سنبھل سیس گندا وِیں موئیے کوئی تریت نہیں اس در دے

مدت چر حسن جہانے والا ہیں دل وِچ باغ لگایا
جاں ہیں مُشک لیاہر گلتھوں تے بھیت چمن دا آیا

بھگونے بھیس کرن کسکارن اوہ منداکھوٹ لوکاوے
ہاشم گت نصیب جنہاں دے سوئی ودر منداں نوں آوے

کِس دا جیو راج کرن دا پر قسمت بھیکھ منگاوے
خوش ہو ویکھ صبر ہاشم تینوں جو کجھ لیکھ وکھاوے

کر رنگ سر پر ہویا غم تیرے اساں منی جان تساں نوں
ہاشم سائیں نس ہو گم تیرے کیکر سین دِیاں نوں

اِک شب عمر گلاندی اوڑک اتے خار رہے نت اُڈنویں
ہاشم آن بلبیں گل ہس کے بھاویں اکس پاس کھلوویں

تیوں تیوں درد ہووے نت پختہ اُوہنوں وکھد انگ سوگا دے
ہاشم ملن حرام تنہاں نوں جنہاں اُڈکھیڑے دُکھ پاوے

اوڑک ویس نکالا ملیا گئے ہاتھ متھے پر دھر دے
ہاشم ہوئی سوگن ہاگن ورلی اتے تان رہی سب کر دے

اوڑک باغ ہویا پروردہ اتے نال گلاں سب چھایا
ہاشم بے بنیادی والا ہیوں مشک گلاں تھوں آیا

جوہڑ دودھ ملائی پاپے توں کھوہ کھس مال بیگانا
توہیں نال آئیں کر ٹوٹے وچہ دھر کے عشق بہانا
تاہیں رہی کوچ حجی کملی میں جائے کو راہیں دتی
کوڑیاں داج بنا لیوئی میں چرخے تند نہ گھتی
چور چور لیا دل میرا ایس چیٹک چور طوفانی
جستوں جا پوچھیں سوئی کہہ سی بھیڑی بھرے خراب دیوانی
دلبر یار فراق دے میرے وگدے نین پھوہارے
آتشباز پریم بنائے پھلجھڑیاں نین بچارے
جبلگ ملے نہ تینوں جاگہ میں ہیر آہی البیلی
چاکا چاک میرا دل کر گے ہن مت جا چھوڑ اکیلی
وار رُستاں ہیں میں ہن لوکا جنہاں اہنجن کھڑیا بیلے
اکھیں یار دسے گھر آوے بھیڑی رات پوگ کس ویلے
ندیاں نیر رہن نت تار روا یہ کدی نہ ہوون ہلکے
اینویں رہ گ جہان وسیندا پھر اسیں نہ بساں رلکے

اک دن لوگ تماشے کارن ہیر دے دھرسن ہاڈ نشانا
ہاشم جان کنے بدھ کیتا ایہ جگت مسافرخانا
کیونکر کہے نہ ساس اسانوں نت آویں اوت نکھتی
ہاشم کون وساون پیسی میں ہووان لاکھ کپتی
در در پھراں دیوانی ڈھونڈاں لوک آکھن بھرے دیوانی
ہاشم خوب اساں نال کیتی تیرے عشق اتوں قربانی
دلدا خون وگے وچہ لیا جھڑے چمکن سرخ ستارے
ہاشم خوب تماشا بنیاں ہن لائق یار پیارے
ہن ہن چھچ رہوئی جگ سارے ہیر اتیں بن ہونہ بیلی
ہاشم دین الاماں ہا پے ہوئی ہیر انہجن دی جیلی
ندیاں نالے تے بشیر کالے اتے بیلے شیر بگھیلے
ہاشم مان حیاتی میری ہے چاک سلامت میلے
جو جل اج گئے اس راہیں سو پھیر نہ آون بھلکے
ہاشم کون کرے گ دلبریاں ایس خاک مٹی وچہ رلکے

اے گل مست نہ جان کسینوں جھڑا وکھیں آن کھلووے
ہے اک دن ذیرا بلبل نوں جھیڑی ہجر تیرے بہ رووے
مجنوں ہو بہاون اکسی جے یار لیلی ہتھ آوے
ناقص طبع محبوب جے ہووے کی عاشق عشق کماوے
آدم روپ جہان تے کیتا کون بندا آپ دیوانا
رہیا عشق پہاڑ چر بندا اتے سی فرہاد نشانا
ہن توں آؤ نہ آؤ اساتھیں کوئی آپے آن ملیسی
تسدن گرین قبر وانگ پھیرا تیرا راہ شہید تکیسی
ایسے یار ملین سبھی جھڑے کدی نہ موڑن اکھیں
رُلد پھرن جنہوں لوکائی اوہ اگ چھپائے رکھیں
گر افسوس کہیا دل گھائل جد ڈھو سو چندا وجالا
لاکھ چکور گئے مر عاشق انوں اجے نہ ہوئیوں کالا
اے گل مست نہیں ایہ بوٹا توں ناکر لاڈ اویہے
رو رو پیارے بلبل گل ملکے کد ملسن یار اجیہے

اپنی غرض سبھی جگ پیاری سب توڑ لیاں خوش ہووے
ہاشم درد دہووے جس تن نوں سوئی نال تیرے بہ رووے
کامل یار بصدق عاشق نوں اوہ صادق چا بناوے
ہاشم عاشق ہوں سو کھالا پر ہویا محبوب نہ جاوے
برہوں بھوت سوائی کر کے اتے کر خلق بیگانا
سوئی شخص بولی وچ میرا بوہیں ہاشم نام بہانا
جس دن موت کھڑگ وچ قبرے سر سومن بھار پوسی
ہاشم ہوگ احسان تساڈا میرا ہر دم شکر کریسی
دیس بدیس نہ لبھدے ڈھونڈے اتے مل نہ آون لکھیں
پر اوہ بھیت پچھان والا توں ہاشم دل وچ رکھیں
سن چاند ابلبل دے وچھڑے تینوں داغ پیا گل لالا
ہاشم ملن دی رست تینہا نوں جنہاں وچھڑن ہر پیالا
ایہ کیہی رسک گیا نہ مولے کئی توڑ لئے تد جیہے
ہاشم شاہ اشراف کمینا کو ذات بدھ آن دسیوے

بے بنیاد کریں بنیاداں توں کھول عقل دی طاقی
سو سمیان کریں کھڑ فوجاں اتے ذرا نہ رہسیں عاقی
عشق الکھ اوگن وچہ تیرے کوئی اک دن چار نبھائے
جتنوں وصیان کریں نہیں ہٹدا ابن مطلب سر پہنچائے
عشق اساں نال ایسی کیتی جیوں رکھاں نال پالا
ان ٹھوں چھلیے چھل لتیاں مین جاناں عشق سولا
ربدا عاشق ہون سوکھالا ایہ بہت سو کھالی بازی
سکھ آرام جگت وچہ سو بھاتے ویکھ ہوے وجگے راضی
یا کر ہار سنگار پیارے سکھ ناز نیاز زنانے
یا کر صبر فقیری پھڑ کے چھڈ حرص ہوا جہانے
مجنوں کوک کونجاندی سنکے اس کہیا دکھ نہ پھولو
جھیدے کوک تساڈی سنسی جیکچھ موہوں نہ بولو
جس وانگ تو مراداں رسیں و روز دسانہ بھائی
نہ جتھے وکھ پھولیں اپنا پھر سو ہر رنگ نہ کائی

جس دن خرچ لہیں گا سارے ایہ خرچی گھٹ باقی
ہاشم سمجھ بہبود پیارے تو خاکی ہیں بن خاکی
اک گن ہے ایسا وچہ تیرے جن سب ایہ عیب چھپائے
ہاشم اپنی پچھے دل گھائل تیرے ہوئے غلام وکائے
دھر دھر ہوئے گناہی کملے مینوں ہل دا ادیس نکالا
ہاشم یار سجن دے کارن اساں پیتا زہر پیالا
گوشہ پکڑ رہے ہو صابر پھڑ تسبیح بنے نمازی
ہاشم خاک رلاوے گلیاں ایہ کافر عشق مجازی
یا بن مرد فتح کر دشمن گھت سر وچہ خاک میدانے
ہاشم کی خوش ہون پیارے بھلا ہمت ویکھ بیگانے
دکھ جر کے مرم کے ڈر کے توسیں یار سجن نوں ٹولو
ہاشم یار پچھڑا وگ سولی توسیں کہنہ پریم کھولو
ستھ گھت میدانے بہسن جد خوشیں قبیلا تے مائی
ہاشم نوبت وار ای اپنی پھر کن کن نہیں وجائی

دل سوئی جو سوز سجن دے نت خون جگر دا پیوے
دل بیدرد بیادیں بھریا شالا اوہ کسے ہر نہ تھیوے
دلگھائل دلبر نوں کہیا توں سُن جانی میرا
تیندے نال نہیں کجھ مطلب سانوں شوق لوڑیدا تیرا
سو بھلوان بہادر ناہیں جیہڑے ڈھاہن سج متال
مُول گوالیا ئن جنہاں اساں شہوت حرص پرستال
نہ کجھ منتھی نہ منتھے لے ٹریا اسیں ٹور دتے ٹر آئے
کُجھ معلوم نہیں ایہ حکمت پھر کتول ٹور لیجائے
غیرت پکڑ ناہیں جے دیکھیں کوئی کرد سو بُریائی
جنھے عقل گئی کر سودا لکھ الیس شہر وچ آئی
پُھلیا باغ لگے ٹر آون کئی پنچھی لکھ ہزاراں
ہاکر مار اُڈانہ مالی بن عاشق دیکھ دیداراں
دیپک دیکھ جلے پروانہ اون ایہ کی مذہب پچھاتا
جن ایہ علم بھلایا دلتوں اون لدھا یار گواتا

نین سوئی جو آس دے رس دی نت ہن ہمیشہ کھیوے
ہاشم سو دل جان رنگیلا جیہڑا دیکھ دلاں دے ان جیوے
جے توں عیب ڈٹھا وچ ساڈے اتے دھر یا پیر پرا
ہاشم ہک قیامت تُوڑی سانوں ایہو دان تیرا
صاحب زور ہووے جگ جانے جیہڑی لنوں دین شکستاں
صاحب مغز رسیلے ہاشم جیہڑے کر کر بہن شکستاں
بہتن جوگ متھ کے بیتے اُن آپے چا بہائے
ہاشم آپ کرے سب کاراں وچ حکمت اسیں بنائے
پکڑ کر ہک غریب بیچارہ اتے پکڑ ک کرے کمائی
اپنی خبر ناہیں کُجھ ہاشم کی مطلب نال پرائی
اک بولن اک کھاون میوے اک بن بن بہن قطاراں
ہاشم باغ سنبھالیں اپنا جد پھر سن ہو بہاراں
عاشق دین مذہب رکھدے نہاں دے خدا کر جاتا
ہاشم تنہاں رب پچھاتا جنہاں اپنا آپ پچھاتا

آدر بھاؤ جگت دا کریئے اتے کسبی کہن رسیلا
دیس تیاگ فقیری پھڑیئے نہیں چھُٹدا خویش قبیلا

دِل تو ہیں دلبر بھی تو ہیں اتے دید تو ہیں دُکھ تیرا
نین پران حیاتی تو ہیں اتے تیں بن جگت اندھیرا

دوزخ دیول نال یاراں دے خوش ہو گئے پگ دھریئے
جو دم دور یاراں تھیں ہوئے او دوزخ دے دم بھریئے

سولاں سلی تے درداں ملی میں پھراں دیوانی جھلّی
مجنوں جا مویا جس ویہڑے میں موت ڈھا جن چلّی

لب خشکی منہ زردی ورتی اتے خون دسے وچ نیناں
بلبل روکھیا دُکھ تیرے سانوں سول پوگ ہُن سہناں

ماؤ بیٹھ سسّی نوں آکھے کیوں کملی پھریں دیوانی
جس دے نال میری جند اٹکی سوئی چھوڑ گیا دل جانی

ٹاماں مان پئے پر لکھیں رب سُٹّی دور دوراڈے
دلبر یار وسار ناہیں اسیں جت کت حال تساڈے

جیکر دور رہاں بے لوکاں اتے کہن سوان کُتیلا
ہاشم خیال چھٹے نہیں راہیں کوئی تدبیر حیلا

نیند رُکھ آرام تو ہیں تو اتے تیں بن جگت اندھیرا
ہاشم سانجھ تساڈے دم دی ہو وسدا ملک تیرا

جمل بہشت ملے بن یاراں اتے ذرا قبول نہ کریئے
ہاشم ساتھ یاراں دے کریئے خواہ تریئے خواہ مریئے

برہوں لُٹی تے ساتھوں ٹٹّی میں کملی پھراں اکلّی
ہاشم یار ملے لکھ پاواں میری محنت پوے سولّی

گُل نے دیکھ کہیا بلبل نوں سچ حال اساتھیں کہناں
ہاشم پھیر کہیا گل ہس کے بھلا آکھ سدا تدھ رہناں

مارے روگ لگو تاں جانے کی جانے پیڑ بیگانی
ہاشم صبر آوے دل نوں میری سری ہوش جہانی

قسمت خیال پئی بن دشمن ہن کی وس یار اساڈے
عاجز لوگ نمانے ہاشم نہیں شرکت نال خدا دے

سو آفت لکھ گھمن والی اسیں پریم ندی وچ وڑیاں
دلبر یار رو سہار نہ آہیں اساں دردمنداں دکھ بھریاں

پاندھی مَن سوال اساڈا جھب گھن سنیہاں جائیں
تتی ہیر اُڈیکے تینوں اُہ وال کھلے وچ راہیں

دو دن کوک پپیہا کوکے اوہنوں لوڑ ندا کا سوں پیندی
پتھر ہو نہ پھیریا کوئی رہی اُڈا اہوت ہندی

تن پنجرا دل گھائل قیدی مینوں تاب ویکھ نہ پھڑدی
جھڑکن لوک نہ چھوڑن مائے پئیں کملی کسے دھڑدی

دل آغوں بان پیا اک مائے مینوں ظاہر مول نہ ہووے
چھڈدا بان نہ جل بل مردا میری جان خلاصی ہووے

کتھے تخت ہزارا مائے اتے جھنگ سیال کداہیں
میں وین نہ ڈرسن مائے جھیڑے ویکھ تتی دے آہیں

جانی جیون چار دہاڑے ایہہ سدا نہ رہن بہاریں
بدن توان کوں وچار کرن دے کس گنتی لکھ ہزاریں

خاصے یار نہ اُترے کوئی بن صادق صدق نہ تریاں
ہاشم تانگھ نہ جاوے گئی تیندی میری ایس دلوں ہن مریاں

نہیں چارے اتے چاک سدا وے وچ بیلے ڈر کاہیں
ہاشم آؤ نہ آؤ اساتھے پر مینوں وسار نہ آہیں

میری عمر کوکیندیاں گذری اتے جان سولی نت سہندی
ہاشم ساس جھٹن سکھ پایے میری آس اہوت ہندی

بے پرواہی تی ظالم پھاہی مینوں رڑکی سانگ تدھ دی
صاحب رب دے ملے کوئی ہاشم میری سمجھ پئیر جگادی

آپے بال چنگا وچ جلدا پر سیاک لگے بہ روے
ہاشم حال تتی دا جانے جیہڑا نال لہو مکھ دھووے

رانجھا لیکھ ہیر دے لکھیا تا آن ملایا سائیں
ہاشم ٹور پچھڑے ہتھ کوئی دیس اساں وچ ناہیں

الس چمن وچ پھر پھر گیاں کوئی کوٹ لبھے انت شماریں
ہاشم خواب جیا دی ملدے قول قرار نہ ہاریں

عشقا بال چنچا وچ پاویں تاہیں انگ مٹواں فِر را
شوق شراب پیالا پیوئی مینوں ہن ہویا مست مقرا
رہے بوجھانہ بوجھی موں لوں خبر رہے لوکائی اکھیں
ہن بھڑکے مُردیکھاں بوجھے تاں دوزخ پیسن اکھیں
دلبر یار سنگار رنگیلا مت باہر دیکھ اساڈے
درد فراق تساڈے والا ایہو ہویا نصیب اساڈے
برہوں وِرازاری کیتے اسیں پریم چنچا وچ پا کے
مجنوں ویکھ حوالت میری اوہ دُون بہی گل لا کے
تاں بن شیخ مشائخ پیارے تے پہن لباس فقر دا
توڑ خودی خودبینی نفسوں اتے چا کر رہ دلبر دا
چاندا چمک وکھال نہ سانوں اتے ناں کرماں وِدھیرا
جس ڈٹھیاں دل روشن ہووے اوہ حسن نہیں اج تیرا
رووَن نین جنہاں دے کارن سو سکدیاں ملن کِدائیں
ترسن نین نہ چلدا اروزا سیر دل وچ بھڑکن بھائیں

اُکھ مُٹواں تے کافر تھیواں جی سیس دھڑ اوہ بن آرا
ہاشم نہیں رہو ہن تو ہیں ہن ہیں وچ میں نہ ذرا
اوڑک بھڑک اُٹھی نہیں رہیا ایہ اگ چھپائی رکھیں
ہاشم ہون شہید شہادت جنہاں ہر عشق دی چکھی
دل بند ہویا نت ملن تنہاں اتے برہوں مگر پیادے
ہاشم ویکھ وظیفہ آہیں پر خاطر یار تساڈے
افلاطون نہ سمجھے ویدن جے نبض پھڑے ہتھ پا کے
ہاشم حال سجن نوں ساڈا بھلا کون کہے سمجھا کے
بن گھائل مرولدی پیڑے ایہ تو تو دام مکر دا
ہاشم درد جگر وچ بوٹا کر گریہ نال پروردا
تیں جیہے لکھ چڑھن اسانوں پر سجناں باہجھ اندھیر
ہاشم باہجھ تساں دُکھ پایا جب آمل ساجن میرا
جنہاں نال نہ مطلب کوئی سو دسن سنج صباحیں
ہاشم آکھ لاچار کی کریئے ایہو دساڈا آہیں

کیوں جمیوں کیچ ن پھیڑیا ہیوں جمدی مار نہ سُٹّی
بے تقصیر بے دوسی عاجز ہیں آن بلوچاں لُٹّی
تن دی چِخا بناوے دیپک تا آن جلن پروانے
اپنا آپ بناوے کولے سو کرے کباب بیگانے
مائے نہ رو فراق ماہی دے اج بال چِخا وچہ پائی
عرضی یار دُکھاں تو ڈریا مُڑ وات نہ پچھیا کائی
گُل نے رو تا بلبل نوں اُہدی آن کیتی دلداری
مالی توڑ لوک گل کھیا اسا جدا یہ رات گذاری
کون جنوں سسّی وچہ وڑیا اُٹھ نٹھی شہر بھنبور دول
تپدی خاک اتے جل جیسے رتی سانجھ نٹھی ڈھور دول
رانجھا ہیر نے رب کر جانا لوک دے نصیحت تھکے
کعبہ تخت ہزارا مائے لوگ ٹُر ٹُر جاون مکے
اِکناں روگ سِراں اُبھے اک دلدے وہم آزاری
جوں غرق دلیلیں ہویا اُہنوں سانس نباہن بھاری

ویکھ ہن حال سسّی دا مائے میں پھِراں بلا نوچ لُٹّی
ہاشم جان گوایا سسّی آس امید نہ ٹُٹّی
بھانبڑ ہو نہ ہزاراں دسدے پر وس نتنگ دیوانے
ہاشم راہ دلاندے دل وچہ ہو جادو سحر بہانے
سوز فراق دیوانی کیتی میری جان لباں پر آئی
ہاشم ہجر لگے تن اپنے کون جانے پیڑ پرائی
توں محبوب کھیا بلبل نے کیوں کرنا ہیں انتظاری
ہاشم یاد کریسی بلبل ایہ اُلفت بات ہماری
پنچھی روح سسّی دا بھڑکے اوہ باز گیا چھٹ ڈور دول
ہاشم یار ملے مل بیٹھی اُن لعل لدھا اُس گور دول
آوا ورد چلیٹے آکھن مینوں خویش قبیلا سکے
ہاشم آکھ ہٹایو نہ سانوں اگے ملن جو پھیرپ دھکے
وہم خیال دلیلاں کیتا اُہنوں کامل روگ بیچاری
ہاشم دل دے رُوڑائے کوئی گاہک ملے بیپاری

آتش ہون ہوندی آتش وچہ تیزی بہت پچھاتی
لوڑک ایس ہجر دے سوزوں اوہ بیٹھے لہو وچہ نہاتی

اک پل ہجر نہیں سہ سکدا اتس آوے پیش جدائی
دل نوں صیقل ہووے ہر طرفوں ند پکڑے عین صفائی

رکھاں پون پرندیاں ڈٹھی جو نال یوسف دے بیتی
ہوت بہنوں سسی دے حالوں اون ہر تھلاں وچہ بیتی

رخصت ہوئے گل گئے چمن تھوں اتے صحن سنبھالے خاراں
کہڑے یاد شگوفہ سبزی اتے اوہ خوشبو ور بہاراں

دل وچہ صبر جیا نہ مائے وچھ کھڑیا ہوتاں چھلکے
متراں وچھ کیتی مترائی اج نال بلوچاں رلکے

ہاشم یار مکھایا اس نے اک دمڑی پاس نہ جس دے
تن پنجر ادل گھائل زخمی اتے نین بھرے نت وسدے

مرہم لا کے گئے نہیں سمجھے وچہ جھنگ سیال شتلیتے
پارس عشق جنہاں نوں ملیا اوہدی ذات شکل سب بیتے

سوہنی روز ملے نندیاں پر سر ڈھووے چھاتی
ہاشم ہابجہ مویاں نہیں ملدا اساں خوب صحیح کر جاتی

دل نوں صبر آرام نہ آوے وچ جادر ڈکرے لوکائی
تاں کجھ بنے آئینہ ہاشم اتی سمجھے بھیت الٰہی

پاس یعقوب یوسف دی تھا پر کسے بید نہ کیتی
ہاشم کس کس نال نہ کیتی ایسی ہون بیدوا نیتی

کو تانظر نہ آوے کوئی جنہے بلبل ساہن ہزاراں
ہاشم نیر انکھیں وچہ آوے دیکھو برسن بہاراں

بالن بدن دلیلاں آتش اوہ ٹھانڈ ڈٹھی بلبل کے
ہاشم جا ہک سسی دی بیتا جو مر گئی تھلاں وچہ جلکے

عاجز حال احوال نہ کوئی کی وصف سنائے تس دے
پر ہاشم نوں حشمت ہیو ہو کرم وڈا اے کس دے

ہیر جہان سوتی جگ جانے جد بنے انا تھ چکیتے
ہاشم ہیر نہی جگ ماتا بھلا کون کنگال جتیٹے

پہلاں عشق گیا جس ویہڑے اُہدی سب جڑ مول گواوے
قسمت نال ہووے مڑ ہریا نہیں مول سکے جڑ جاوے
بے سازاں دا ساز سُہیاں جنہاں تان نہ تکیا کوئی
سُن فریاد آگئے وزیرے اسیں عاجز ساتھ نہ ڈھوئی
ڈھٹھی قبر سکندر والی اوہ خاک پئی چپ کیتی
ہنسے ہوت آہی سسی اوہ خواب آہی ہو بیتی
کرے خبر افقیری تائیں ایہ دانش دور اندیشی
نیند حرام خوشی وچ سُفنے ایہ ہے طریق ہمیشی
ہیرے لاج سیالاں لاہیا تدھ یار بنایا پالی
ہیر قدیم اوہو ویہی لوکا اتے میں کڈوں لچ والی
دلبر یار نہ دوس تساں نوں کی کریئے صفت تساڈی
منصف دردمند اندرے نائیں ایہو بان تسانوں چہڑی
اے دل دام حرص دی پھنسیوں تو ہیوں رہیوں خراب تداہیں
کاہل خون جگر دا کھاہن اتے درد انہاں ندا آہیں

جیوں باغبان سُٹے کٹ بوٹا اتے بھی ہزار لگاوے
ہاشم راہ عشق دا ایہو کوئی بھاگ بھلے پھل پاوے
توں کرتان تنہاں نوں پالیں جنہاں کول ملے نہ ڈھوئی
ہاشم کوک کہے کس دے جیندا تیں بن ہور نہ کوئی
اکھیں میت ڈٹھا ہن تجھ وسدا تدھ کون صحیح کر جیتی
ہاشم آکھ سجن کس بدلے بھلا بنے بید دا نیتی
چشم پر آب جگر پر آتش ایہ حرف دوویں درویشی
بنے فقیر تاں سمجھے ہاشم ایہ رمز قلندر کیشی
چوبرن کرم زنا خان تینوں اوہ ہو چکیڑے والی
راہنہا عیب چھپاوے ہاشم میرا دین دُنی وچ والی
ملے تنبیہ گناہاں موجب ایہ سب تقصیر اساڈی
غیرت تیغ جنہاں دی ہاشم کیوں ڈھونڈن تیغ فولادی
اپنا آپ پچھاتوئی حرص ونے یار پچھاتوئی ناہیں
ہاشم یار رہے ہا جائے نہیں اگ گھر لاکھ صلاحیں

مجنوں ویکھ لہو بھر ویا جد مویا پتنگ سپاہی
اسیں خراب ہوئے ون وچھڑے ہن پھراں خراب جدائی
سندر سگھڑ رسیلے رسئے کئی کوٹ جگت وچ آئے
پل چھل خواب خیال وسیرا کوئی کاس پچھے بھلجائے
سر سر رزق جنہاندا لکھیا سوئی سر سر عمر لکھائے
کر گزران اوتے ول جاسی مڑ پھیر اتے چت جائے
خوشی گمان نفس دیاں فوجاں نت ووڈھ اُنہاں مکھ چووے
کرے جہم لڑنے ن راتیں تاں رعیت نہ ہووے
دل وانگے وچ تخت ہزارے ول جائیں برا خدائی
دو دن چار رہین میاں رانجھا ندھ کیتی بہت کمائی
گئی بہار خزاندی آئی جھب آڈ کدی گھت پھیرا
کرسی ہیر کلیجہ دکھسی ہویا درد ویہڑے وچ پھوڑا
جس جانی بنیاں جگ جانے توں جان سوئی دل جانی
بھلکے واؤ خزاندی گسی رکھسی نام نشانی

شاباش یار لیوں اکّ واری مڑ سہتی پیر جدائی
ہاشم دیکھ میوا دل جلیا اُنہاں کی پرہوٹ اُٹھائی
لکھ ہاتھی لکھ لشکر گھوڑے وچ ایسیں زمین سمائے
ہاشم کس جیون بھر واسے اسیں متراں چاچ بھلائے
نا وہ گھٹے گھٹائے مولوں نہ اوہ ودھے ودھائے
کی سر بھار پیا متراندے انہاں من توں چا بھلائے
لکھ برساں تک جیوے کوئی اتے لکھ فوجاں گھر ڈھووے
کڑی قید نفس دی ہاشم اتھے ہر اک اٹک کھلووے
ہیر نلاج نمانی ولدا کوئی ڈیں سنیہا جانی
ہاشم سار وکھاندی جا جنہاں ڈٹن چوٹ سوائی
چیریں وچ چھپیاندے گل ملکے پر زور لگایو ٹھوڑا
ہاشم ہون پیارے دشمن جنہیں گھتن درد وچھوڑا
کس دے نال بنے ان بنتی چھڈ میت پریت جہانی
دم خود ہو کر جاوے دم پوے توں ہاشم دی زندگانی

کتول ہار گئے دل جانی جھیڑے وِچ وُنجن رُگّیاں نوں
سجن ہار دیوپن دُکھ ہنیاں وِچ ہتیا وَخت پیاں نوں
مائے بیٹھ اکھیں وِچ ویکھیں مینوں چاک کیہا کجھ سدا
بیلے مگر تھاندے جیہڑے جبیندا نام ناہیں پُت رکھیدا
بولے کاگ سویر پچھاتی اتے شور کرینا ہن مور
خوبی حسن اُتے گل ناہیں وس ہوڑ لاندیاں وُڈ وراں
راوت فیل نشاناں والے لکھ دِسدے کوئی نہ تکے
ناؤ روز دلوے لکھ طعنے اتے باپ دوادے دھکے
ائے ل دردِ نصیب تیرے وِچ ناہیں کی کراں بیچارا
ایویں ہوگ سعادت تیری توں کر دکھ درد پیارا
شاں وار ہشتاں لوکاں تجے بیس کرن دلبر دی
دونویں تھک ناہیں وس میرے میں گر دسا ڈیرے ردی
زہد عبادت چاہے ویکھے نہیں ہرگز دھیان کردا
کِس گل دی پُوچھ اصنی ہو وے کوئی بھیت نہیں ایس پردا

جیوندیاں باندی اُٹھ پچھیڑے کیکر سن ماں دی مویاں نوں
ایسے بار رلین سبھی پر ہاشم اساں جیہاں نوں
ہاشم پیر تسے تن ہووے کوئی کھاہ دکھاوے جسدا
کپڑے چھُو ماہی پر پایُو کوئی شان لباس نہ جسدا
سورج شمع جگت دی ہویا اتے پیا اندھیر چکوراں
سادھاں نال نہ مطلب ہاشم جنہاں غرض نہیں سنگ چوراں
چاک چو گادے مجھیں سوئی ویکھ جہان نہ سکے
رانجھا مان نمانی ہاشم اُہنوں رب سلامت رکھے
آپے درد سہیڑیں مائی اتے چاہیں بھی چھٹکارا
ہاشم پیر ہٹاوے کدھروں ہن بھائی پلید نکارا
دوزخ کون کرین برابر ایس آتش سوز ہجر دی
ہاشم راہ جیہے پائی میں عشق تیرے دی ہر دی
شاہ منصور چڑھایا سُولی اتے یوسف کیتو سوردا
ہاشم بے پرواہی کولوں میر ہر بلے جیو ڈردا

اِکناں کول حُسن خزانے اِک گھائل یار دیوانے
اِکناں درد ہمیشہ آہیں اِک گاون نال ترانے
جاں فرہاد سریکھے توں آئیوں اوتھوں چا پہاڑ چرائیو
عشقا زور نہیں وچ تیرے سچ آکھ ڈھیپا آئیو
ویکھ چکور کہیا اِک منصف تینوں مورکھ کہاں سیانا
کہیا چکور نہیں توں محرم ایس رمزوں جاہ اجانا
اوس گلی دلبر دی جائیے اسپ جنونی چڑھ کے
آکھن لوگ دیوانہ آیا اتے ڈھول وجاون رلکے
ایہ افسوس رہاگ دل میرے تے جاگ کدی کداہیں
بے پرواہ شناس نہ اُسنوں یا مَیں کجھ ہونگ گناہیں
دلبر یار ندی دیاں لہریں ایہ سدا نہ رہن اتھائیں
دو دن بھوگ گلاں دا میلا اتے آس امید سرائیں
کجھ تقصیر اساتھوں ہوئی جو یار سجن چت چایا
دل بید دے طبیباں کیتا جو گھائل چا بھولایا

اکناں پاس قوت شبدا اِک بخشن ور خزانے
ہاشم خواب چمن دیاں لہریں گیئے پھر پھر کئی زمانے
میرے پیر زنجیر حیا دا اوہنوں مول نہ چا توڑائیو
ہاشم لوگ کرن غم اینویں اساں بھیت تیرا ہن پائیو
او چاند ابر تھوہی پٹ اجا توں پنچھی لوگ نمانا
ہاشم راج نہ وسدا اینوں ہیں یار جانی کرجانا
دو دکھاں نال اکھڑاں ہمراہی اتے نال سکھاندے اڑکے
ہاشم خوب ہوئے دل راضی بھائی اوس گلی وچ وڑ کے
دلبر تے ہتھ دل میرا لے میری قدر پچھا توسواہیں
ہاشم ایہ گل قطع نہ کیتی بھرم رہیا من تاہیں
تینڈا عشق میری دی لگیری کوئی لاکھ ورہے تک تاہیں
ہاشم پرکی دوس متر وچ جد لیکھ اساڈے تاہیں
یا کجھ داؤ وگی کلجگ دی کوئی جھلک متر دل آیا
ہاشم جان سعادت اینویں جو یار سجن من بھایا

آ دل توں دلبر دے بدلے سوہناں کر کر ماری
جیہی سمجھ گئے کر سودا سبھو اپنی اپنی واری
گھر وچ لکھ دشمن لکھ دوست تو باہر پھریں ڈھونڈیندا
ایہ دشمن گھر دے لکھ سوں لا نہیں جیہلگ صاف کریندا
دیکھیں نین نیاز نیناں دی جد نین نیناں ول اٹکے
کاری چوٹ نیناں نوں لگی نین ہرگز رہن نہ اٹکے

جاں منصور چڑھایا سولی ایہ گل لائی کر پیاری
ہاشم ہو توں بیں گل بوٹے جد پھریاں ہو بہاری
دعوے حرص غرور جہانی نہیں گھر وچ حکم منیندا
جیوندیاں وچ جان نہ ہاشم جیندے گھر وچ شیر لویندا
نین رہے نت مارن چوکاں جد نین نیناں ول ٹکے
ہاشم دوس نیناں وچ ناہیں نین ویکھ ادائیں لٹکے

تمت بالخیر

ڈیوڑے ہاشم شاہ

ماہی یار آرام نینوں ہیں میٹھی تیغ نظر دی لے کر دی
ماہی نے لا چا سوہنی نوں میں پھر ان بہانے کر دی گھاٹ نہ تر دی
کامل شوق ماہی دا نینوں نت رہے جگر وچ سدا اُس نوں رسدا
جو جو حال سناواں اس دا تے دیکھ تتی دل ہسدا ذرا نہ کھسدا

سوہنی خوار ہوئی جگ سارے جو رات سمیں ندیں تر دی نہ ڈردی
ہاشم صدق سوہنی دا دیکھو اتے حکمت جادو گر دی پیر کھتر دی
ہنجن بے پراہی کردا اتے کوئی گناہ نہ وسدا اٹھ اٹھ نسدا
ہاشم کام نہیں ہر کس دا اتے عاشق ہوں رسدا بہوں رسدا

مَیں مَیں کرن سوہنے بکروٹے تاں قصاباں گھیرے میں وچ چھریے
ثابت رہن سنہی جھوٹے تا جانا جانکو سویرے وچ مطلب ڈبے
گردن ہار جہانی غرضاں نوں جے ہیں وس رسیا طالب خاصا
لاڈ گمان نہ کر توں مولوں جو ناں بغیر غرضاں واسا جان نہ ہاسا
سوہنی پھر گھمیرے گھیری ہیں ڈولی ہیں دوسرا ایس کیسے نہ تھائیں
سُن فریاد سائیں سایاں مینوں صورت یار دکھائیں خواہ فرج پائیں
ماہی وانگوں بھاہی ماہی ہن نظر نہ آوے ماہی مے پڑا ماہی
راہی ملے نہ مینوں کائی میں جان نہ ہُن ڈاہی کھڑی تساہی
مجنوں ویر دیوانا لیلیٰ میں گھو دکھاندا گھبر اتے تیید چھیرا
ڈھونڈاں حال لبھندی کوئی اُتی لاؤں اور پتیر اپلن کھیرا

ایہ گل ویکھ گئی ہیں تھوں تا نہی لا چاوے چھیڑ کھڑو وچ چھیرے
ہاشم ہیاں ڈھا کر عقلوں تا انہی سجن پر پڑیو دواگیرے
سر کھیڈ مچاؤ دیوانے تی تھاں عشق دا پاسا دیکھ تماشا
دنیا وہن نہ تی آ ہاشم آتے تو ہیں وچ تا سا پلچھل واسا
بیڑی منندی ایاں سایا ہا تو تانگھ اُتے گھر لائیں رو پاکھائیں
ہاشم صدق سوہنی نوں آکھی تو نوں موئی اتیول جائیں ج نہ لائیں
گاہی وچھوڑے ماہی ڈی میں جنگل جوہ سب گاہی بیلے کاہی
پھاہی شوق ماہی دا ہاشم میں کھڑی دکھاں وچ پھاہی خبر نہ آہی
لکھیا لیکھ اہو کجھ میرا ایہ بس ہن نا کجھ میرا اتے وس تیرا
ہاشم ات پٹی سر مجنوں پھر اوڑک ہو گیا سویر چاک اندھیرا

تمت

المشتہر ملک فضل الدین ملک چنن الدین و ملک تاج الدین کیکے تاجران کتب قومی بازار کشمیری لاہور

۱ خزینۂ نعت ۲ گنجینۂ نعت

۳ سفینۂ نعت

ان تینوں کتابوں میں نامور شعرا کی نعتیں نہایت ہی پرتاثیر سامعین کو تڑپا دینے والی درج ہیں مولود شریف کے موقعہ پر پڑھنے کیلئے تحفہ ہیں اور لطف یہ کہ جو نعتیں نمبر اوّل میں ہیں نمبر ۲ میں نہیں اور جو نمبر ۲ میں ہیں نمبر ۳ میں نہیں قابل دید ہیں۔ قیمت نمبر (۱) ۴ر نمبر (۲) ۶ر نمبر (۳) ۶ر

۱ گلزار یثرب حصّہ اوّل ۲ بہار یثرب حصّہ دوم

۳ دربار یثرب حصّہ سوم

ان تینوں کتابوں میں دل لبھانے والی نعتیں درج ہیں۔ قیمت حصہ اول ۶ر حصہ دوم ۶ر حصہ سوم ۶ر

ذکر محبوب صلے اللہ علیہ و آلہ وسلم

اس بابرکت کتاب میں مولنا جامی علیہ الرحمۃ کی ایک نہایت دردبھری اور عشق رسول اللہ صلے اللہ علیہ وسلم میں نعت کی تشریح باسناد آیات قرآن کریم و احادیث صحیحہ و اقوال بزرگان عظام کیگئی ہے اور مناسب موقعوں پر دلآویز نعتیں بھی درج ہیں۔ جس کا ہر اسلامی گھر میں ہونا ضروری ہے ۔ قیمت عہ

کالی کملی

حضرت رسول مقبول صلے اللہ علیہ و آلہ وسلم کے اخلاق و عادات پنجابی نظم میں لکھے گئے ہیں لطف یہ کہ تمام کتاب کی ردیف لفظ "کالی کملی والے" لکھی گئی ہے مسلمان بچوں کے لئے تحفہ ہی قیمت ۲ر

گلشن فرخ معروف بہ نعت شریف

رسول اللہ صلے اللہ علیہ و آلہ وسلم کی شان پاک میں عاشق جمال مصطفےٰ دلدادۂ انوار نبوی بی بی سلطان فرخ بنت شیر علی خاں افغان نے تصنیف کی ہے مشتاقان جمال رسول اکرم اس کتاب کو پڑھیں۔ اور اس عاشق جمال انوار رسول اللہ صلے اللہ علیہ وسلم کی آتش عشق کو دیکھیں کہ یہ ایک عورت زاد افغان کی رہنے والی اردو زبان میں اپنے درد فرقت کو کس طرح سرکار میں عرض کرتی ہے قیمت ۳ر